

TJUGONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 AUGUSTI

Läsning

Dom 2:11-19

Israels barn gjorde vad ont var i Herrens ögon och tjänade Baalerna. De övergav Herren, sina fäders Gud, som hade fört dem ut ur Egyptens land, och följde efter andra gudar, de folks gudar, som bodde omkring dem, och dessa tillbad de. Därmed förargade de Herren. Ty när de övergav Herren och tjänade Baal och Astarterna, upptändes Herrens vrede mot Israel, och han gav dem i plundrares hand, och dessa utplundrade dem. Han sålde dem i deras fienders hand där runt omkring, så att de inte mer kunde stå emot sina fiender. Vart de än drog ut var Herrens hand emot dem, så att de kom i olycka, som Herren hade hotat och som Herren hade svurit att det skulle gå dem, och de kom i stor nöd.

Då lät Herren domare framträda, som räddade dem ur deras plundrares hand. Men de hörde inte heller på sina domare utan löpte i trolös avfällighet efter andra gudar och tillbad dem. De vek snabbt av från den väg som deras fäder, i lydnad för Herrens bud, hade vandrat och gjorde inte som de. När Herren alltså lät någon domare framträda bland dem, var han med domaren och räddade dem ur deras fienders hand, så länge domaren levde. Ty när de jämrade sig över sina förtryckare och plågare, förbarmade sig Herren. Men när domaren dog, vände de tillbaka och tog sig till vad fördärvligt var, ännu mer än deras fäder, så att de följde efter andra gudar och tjänade och tillbad dem. De avstod inte från sina gärningar och sin styvsinhet.

Responsoriepsalm

Ps 106:34-37, 39-40, 43ab, 44 (R. 4a)

R. Tänk på mig, Herre,
 du som besöker ditt folk med din nåd.

De förgjorde inte folken
 så som Herren hade befallt dem
utan beblandade sig med hedningar
 och lärde av deras gärningar. R.

De tjänade deras avgudar,
 och dessa blev dem till en snara.
De offrade sina söner och döttrar
 till offer åt onda andar. R.

Så blev de orena genom sina gärningar
 och betedde sig trolöst i sina verk.
Då tändes Herrens vrede mot hans folk,
 hans arvedel blev honom en styggelse. R.

Han räddade dem många gånger,
men de trotsade hans beslut.
Men han såg till dem i deras nöd,
när han hörde deras rop. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 19:16–22

Vid den tiden kom en man fram till Jesus och frågade: »Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?« Jesus sade: »Varför frågar du mig om vad som är gott? Det finns bara en som är god. Men vill du gå in i livet, så håll budorden.« — »Vilka?« frågade han, och Jesus svarade: »Dessa: *Du skall inte dräpa, Du skall inte bryta ett äktenskap, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Visa aktning för din far och din mor och Du skall älska din nästa som dig själv.*« Då sade den unge mannen: »Allt detta har jag hållit. Vad är det som fattas?« Jesus svarade: »Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« När ynglingen hörde svaret gick han sin väg bedrövad, för han ägde mycket.

TISDAG DEN 22 AUGUSTI

Läsning

Dom 6:11–24a

Herrens ängel kom och satte sig under terebinten vid Ofra, som tillhörde abiesriten Joas. Dennes son Gideon höll då på att klappa ut vete i vinpressen för att bärga det undan Midjan. För honom uppenbarade sig nu Herrens ängel och sade till honom: »Herren är med dig, du tappre stridsman.«

Gideon svarade honom: »Ack min herre, om Herren är med oss, varför har då allt detta kommit över oss? Och var är alla hans under, om vilka våra fäder har berättat för oss och sagt: 'Se, Herren har fört oss upp ur Egypten'? Nu har ju Herren förskjutit oss och gett oss i Midjans våld.«

Då vände sig Herren till honom och sade: »Gå i denna din kraft och rädda Israel ur Midjans våld. Se, jag har sänt dig.« Han svarade honom: »Ack Herre, varmed kan jag rädda Israel? Min ätt är ju den oansenligaste i Manasse och jag själv den ringaste i min faders hus.« Herren sade till honom: »Jag vill vara med dig, så att du skall slå Midjan, som var det en enda man.«

Men han svarade honom: »Om jag har funnit nåd för dina ögon, så låt mig få ett tecken att det är du som talar med mig. Gå inte bort härifrån, förrän jag har kommit tillbaka till dig och hämtat ut min offergåva och lagt fram den för dig.« Han sade: »Jag vill stanna, till dess du kommer igen.«

Då gick Gideon in och tillredde en killing, likaså osyrat bröd av en efa mjöl. Därefter lade han köttet i en korg och höllde spadet i en kruka. Sedan bar han ut det till honom under terebinten och satte fram det. Men Guds ängel sade till

honom: »Ta köttet och det osyrade brödet, och lägg det på berghällen där, och håll spadet över det.« Och han gjorde så. Och Herrens ängel räckte ut staven som han hade i sin hand och rörde med dess ända vid köttet och det osyrade brödet. Då kom eld ut ur klippan och förtärde köttet och det osyrade brödet. Och därvid försvann Herrens ängel ur hans åsyn.

Då såg Gideon att det var Herrens ängel. Och Gideon sade: »Ve mig, Herre, Herre, eftersom jag nu har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte!« Men Herren sade till honom: »Frid vare med dig, frukta inte. Du skall inte dö.« Då byggde Gideon ett altare där åt Herren och kallade det Herren är frid.

Responsoriepsalm

Ps 85:9, 11–14 (R. 9b)

R. Herren talar frid till sitt folk.

Jag vill höra Guds ord,
ty Herren talar frid till sitt folk
och till sina fromma,
må de då inte vända åter till dårskap. R.

Godhet och trofasthet skall mötas där,
rättfärdighet och frid skall kyssas,
trofasthet skall växa upp ur jorden
och rättfärdighet blicka ned från himmelen. R.

Herren skall ge oss goda gåvor,
och vårt land skall ge sin gröda.
Rättfärdighet skall gå framför honom,
frälsning skall följa i hans spår. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 19:23–30

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« När lärjungarna hörde det, blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.« Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller

mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. Många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist.«

ONSDAG DEN 23 AUGUSTI

Läsning

Dom 9:6-15

Alla Sikems borgare och alla som bodde i Millo församlade sig och gick bort och gjorde Abimelek till kung vid Vård-terebinten nära Sikem.

När man berättade detta för Jotam, gick han bort och ställde sig på toppen av berget Gerissim och höjde sin röst och ropade och sade till dem: »Hör mig, ni Sikems borgare, för att Gud också må höra er. Träden gick en gång iväg för att smörja en kung över sig. Och de sade till olivträdet: 'Bli du kung över oss.' Men olivträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min fetma, som både gudar och människor ärar mig för, och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade träden till fikonsträdet: 'Kom du och bli kung över oss.' Men fikonsträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min sötma och min goda frukt och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade träden till vinträdet: 'Kom du och bli kung över oss.' Men vinträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min vinmust, som gör både gudar och människor glada, och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade alla träden till törnbusken: 'Kom du och bli kung över oss.' Törnbusken svarade träden: 'Om det är er uppriktiga mening att smörja mig till kung över er, så kom och ta er tillflykt under min skugga. Om så inte sker, skall eld gå ut ur törnbusken och förtära cedrarna på Libanon.'«

Responsoriepsalm

Ps 21:2-7 (R. 2a)

R. Herre, över din makt gläder sig konungen.

Herre, över din makt gläder sig konungen,
han jublar högt över din hjälp!
Vad hans hjärta önskar har du givit honom,
du har inte vägrat honom vad hans läppar begärde. R.

Du kommer honom till mötes med lycka och välsignelse,
du sätter en gyllene krona på hans huvud.
Han bad dig om liv, och det gav du honom,
ett långt liv, för tid och evighet. R.

Stor är hans ära genom din hjälp,
du skänker honom majestät och härlighet.
Du låter honom bli till välsignelse för evigt,
du bereder honom glädje inför ditt ansikte. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,

och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 20:1–16

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården. Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget. Till dem sade han: 'Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.' Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant. Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?' De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.' På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.' De som hade lejt vid elfte timmen kom fram och fick en denar var. När sedan de första steg fram, trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också. Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.' Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar, ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick. Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?' Så skall de sista bli först och de första sist.«

TORSDAG DEN 24 AUGUSTI

BARTOLOMAIOS, APOSTEL

Fest

Läsning

Upp 21:9b–14

En ängel talade till mig och sade: »Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru.« Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner ur himlen från Gud, full av Guds härlighet. Och den lyste som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis. Den hade en stor och hög mur och tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn var skrivna där, namnen på Israels tolv stammar. I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, Lammets tolv apostlar.

Responsoriepsalm

Ps 145:10–13b, 17–18 (R. jfr 12)

R. Dina heliga skall kungöra ditt rikes härlighet.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de förkunna. R.

Så skall de kungöra för människors barn
dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.

Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herradöme varar från släkte till släkte. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.

Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Halleluja

Joh 1:49b

V. Rabbi, du är Guds Son,
du är Israels konung.

Evangelium

Joh 1:45–51

Vid den tiden träffade Filippos Natanael och sade till honom: »Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.« Natanael sade: »Kan det komma något gott från Nasaret?« Filippos svarade: »Följ med och se!« Jesus såg Natanael komma och sade om honom: »Där är en sann israelit, en som är utan svek.« Natanael frågade: »Hur kan du känna mig?« Jesus svarade: »Innan Filippos ropade på dig, såg jag dig under fikonsträdet.« Natanael svarade: »Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung.« Då sade Jesus till honom: »Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet. Större ting skall du få se.« Och han sade: »Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.«

FREDAG DEN 25 AUGUSTI

Läsning

Rut 1:1, 3–6, 14b–16, 22

På den tid då domarna regerade blev det hungersnöd i landet. Då drog en man från Bet-Lehem i Juda bort med sin hustru och sina båda söner för att bosätta sig i Moabs land under någon tid. Och Elimelek, Noomis man, dog. Men hon levde kvar med sina båda söner. Dessa skaffade sig moabitiska hustrur. Den ena hette Orpa och den andra Rut. Och sedan de hade bott där omkring tio år, dog också de båda, Mahelon och Kiljon. Men kvinnan levde kvar efter sina båda söner och sin man.

Då bröt hon upp med sina sonhustrur för att återvända från Moabs land. Ty hon hade hört i Moabs land, att Herren hade sett till sitt folk och gett det bröd. Och Orpa kysste sin svärmoder till avsked, men Rut höll sig alltjämt intill henne. Då

sade hon: »Se, din svägerska har återvänt till sitt folk och till sin gud. Vänd också du tillbaka och följ din svägerska.«

Men Rut svarade: »Försök inte övertala mig att överge dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud. Så kom då Noomi tillbaka med sin sonhustru, moabitiskan Rut, när hon vände tillbaka från Moabs land. Och de kom till Bet-Lehem, när kornskörden började.

Responsoriepsalm

Ps 146:5–10 (R. 2a)

R. Lova Herren, min själ
eller: Halleluja.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem. R.

Han är trofast för evigt.
Han skaffar rätt åt de förtryckta,
han ger bröd åt de hungrande.
Herren löser de fångna. R.

Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnedrade,
Herren älskar de rättfärdiga,
Herren bevarar främlingar. R.

Faderlösa och änkor tar han sig an,
men de gudlösa för han på villospår.
Herren är konung för evigt,
din Gud, Sion, från släkte till släkte. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 22:34–40

När fariseerna fick höra hur Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa, samlades de, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglärd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »*Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd.* Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: *Du skall älska din nästa som dig själv.* På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«

LÖRDAG DEN 26 AUGUSTI

Läsning

Rut 2:1–3, 8–11; 4:13–17

Noomi hade en släkting på sin mans sida, en rik man av Elimeleks släkt vid namn Boas. Och moabitiskan Rut sade till Noomi: »Låt mig gå ut på åkern och plocka ax efter någon inför vars ögon jag finner nåd.« Hon svarade henne: »Ja, gå, min dotter.«

Då gick hon iväg och kom till en åker och plockade ax där efter skördemännen. Och det hände sig så för henne att åkerstycket tillhörde Boas, som var av Elimeleks släkt.

Då sade Boas till Rut: »Hör, min dotter: du skall inte gå bort och plocka ax på någon annan åker, inte heller gå härifrån, utan du skall hålla dig till mina tjänarinnor här. Se efter, var skördemännen arbetar på åkern, och följ efter dem. Jag har förbjudit mina tjänare att göra dig något för när. Och om du blir törstig, så gå till krukorna och drick av det som mina tjänare hämtar.«

Då föll hon ned på sitt ansikte och bugade sig mot jorden och sade till honom: »Varför har jag funnit sådan nåd för dina ögon, att du tar dig an mig, fastän jag är en främling?« Boas svarade och sade till henne: »För mig har blivit berättat allt vad du har gjort för din svärmoder efter din mans död, hur du har övergett din fader och din moder och ditt fädernesland och vandrat med till ett folk som du förut inte kände.

Så tog då Boas Rut till sig, och hon blev hans hustru, och han gick in till henne. Och Herren gav henne livsfrukt, och hon födde en son. Då sade kvinnorna till Noomi: »Lovad vare Herren, som i dag har gjort så, att det inte fattas dig en ansvarig släkting som skall få ett namn i Israel! Han skall bli för dig en tröstare och en försörjare på din ålderdom. Ty din sonhustru, som har dig kär, har fött honom, hon som är mer för dig än sju söner.« Och Noomi tog barnet och lade det i sin famn och blev dess sköterska. Och grannkvinnorna sade: »Noomi har fått en son.« Och de gav honom namn, de kallade honom Obed. Han blev fader till Isai, Davids fader.

Responsoriepsalm

Ps 128:1–5 (R. 4)

R. Så välsignas de som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren

och vandrar på hans vägar.

Av dina händers arbete får du njuta frukten.

Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,

lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.

Herren välsigne dig från Sion.

Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar,

och må du få se barn av dina barn. R.

Halleluja

Jfr Matt 23:9b, 10b

V. En är er fader, han som är i himmelen,
och en är er lärare, Kristus.

Evangelium

Matt 23:1-12

Vid den tiden talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: »De skriftlärdar och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltöfsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor. Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 AUGUSTI

Första läsningen

Jes 22:19-23

Så säger Herren Gud Sebaot till Shevna, kungens minister:
Jag skall beröva dig ditt ämbete,
störta dig från din ställning.
Den dagen skall jag kalla på min tjänare,
på Eljakim, Hilkias son.
Jag skall klä honom i din dräkt,
spänna om honom ditt bälte
och ge honom den makt som du har nu.
Han skall bli en fader
för Jerusalems invånare och Judas folk.
I hans vård skall jag lämna nyckeln till Davids kungahus.
Där han öppnar skall ingen stänga,
där han stänger skall ingen öppna.
Jag skall driva in honom som en spik
som sitter stadigt på sin plats,
och hans ämbetes tyngd
skall sprida glans över hans släkt.

Responsoriepsalm

Ps 138:1-3, 6, 8bc (R. 8b)

R. Herre, din godhet varar för evigt.

Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta,
inför gudarna sjunga ditt lov.
Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisar ditt namn, du som är god och trofast. R.

Du har gjort långt mer än du lovat.
Du svarade mig när jag ropade,
du fyllde mig med kraft. R.

Hög är Herren, men han ser de låga,
upphöjd och fjärran känner han allt.
När jag drabbas av nöd
bevarar du mitt liv. R.

Mot mina fienders vrede
sträcker du ut din hand,
din starka hand räddar mig.
Herre, din godhet varar för evigt.
Upphör inte med ditt verk! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 688

Andra läsningen

Rom 11:33–36

Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud! Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar. *Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare? Vem har skänkt honom något som han måste återgälda? Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen.*

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–20

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och

dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.« Sedan förbjöd han lärjungarna att tala om för någon att han var Messias.